A° 1836. No. 70.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 11 Junij.

FRANKFORT, den 8sten Junij.

Berigten van de Italiaansche grenzen melden, dat de Koning van Napels zich eenige weken te Turin zal ophouden, en in de tweede helft van Junij te Weenen aankomen.

— In den voormiddag van den 31sten Mei, heeft zich Z. M. de Keizer van Oostenrijk van Schönbrunn naar Weenen begeven en een bezoek bij HH. KK. HH. de hertogen van Orleans en van Nemours afgelegd. Tegen 11 uur zijn de beide Prinsen naar Baden vertrokken, om bij Zijne Keizerl. Hoogh. den aartshertog *Karel* het middagmaal te houden.

— Uit Konstantinopel wordt den 22sten Mei het volgende geschreven: De goede verstandhouding der Porte met het Engelsche gezantschap werd onlangs door een onaangenaam voorval aanmerkelijk gestoord. Een Engelsch koopman, *Churchill* genaamd, had op de jagt nabij Konstantinopel bij ongeluk eenen Turkschen knaap, die achter eene struik lag, met eenige hagelkoorens gekwetst. Hij werd, daar op het geschreeuw van denzelven vele menschen kwamen toeloopen, in hechtenis genomen, onder de smadelijkste mishandelingen naar de plaatselijke overheid vervoerd, ontving daar op nieuw een aantal stokslagen op het bloote ligchaam, en werd eindelijk voor den gouverneur van Scutari gebragt, die hem onder gelijke mishandelingen in boeijen liet slaan, hoezeer de Engelsche legatie zich daartegen sterk verzette en de loslating van den heer *Churchill* eischte. Na langdurige onderhandelingen en ten laatste ernstige bedreigingen van wege den Engelschen gezant werd dezelve eindelijk bewerkt. Daar deze handelwijze niet alleen strijdt tegen het algemeene volkenregt, maar ook tegen de bijzondere traktaten, tusschen Engeland en de Porte bestaande, en de losgelatene *Churchill* zoo erg mishandeld is, verlangt lord *Ponsonby* eene in het oogvallende genoegdoening, en men twijfelt niet of de Sultan zal ze ook geven door de betrokkene hoogere en lagere ambtenaren streng te straffen.

Een nader berigt uit Konstantinopel, van den 22sten Mei, des avonds, meldt hetgeen volgt: ik haast mij, voor het vertrek van den post, bij mijnen brief van dezen ochtend nog iets naders te voegen. Lord *Ponsonby* heeft bij zijne regering instructien verzocht, hoe zich jegens de Porte in de bovengemelde zaak te dragen. Doch hij vond niet te min goed, om, zonder deze af te wachten, zijne passen te vragen, en maakte toebereidselen om Konstantinopel te verlaten, toen de representanten van Oostenrijk, Pruissen, Rusland en Frankrijk tusschen beide kwamen en de Porte trachtten over te halen, om aan de vorderingen van den Engelschen gezant te voldoen. Zulks geschiedde dan ook, en lord *Ponsonby* zal voorloopig op zijnen post blijven. Doch hij dringt aan op eene eclatante satisfactie; hij verlangt de ontzetting van den reis-effendi, omdat het deze eigenlijk is, die, in spijt van de bestaande traktaten, den Engelschen onderdaan heeft laten gevangen zetten en naar de galeijen brengen. Lord *Ponsonby* achtte zich daartoe te meer verpligt, omdat alle te Konstantinopel wonende Engelsche kooplieden verklaarden, dat zij hunne etablissementen ophieffen en Konstantinopel verlaten zouden, bij aldien zij aan de willekeur der Turksche overheden mogten blootgesteld blijven. Voorloopig is de ongelukkige Engelschman in vrijheid gesteld; maar dit is, gelijk gezegd, lord *Ponsonby* niet genoeg, en hij eischt de verwijdering van den minister. Of de Sultan hierin treden zal, is onzeker; doch de ernstige taal van den Engelschen representant schijnt wel invloed bij hem gemaakt te hebben, en daar de representanten der overige groote mogendheden in dezen met lord *Ponsonby* instemden, zoo zal hem ten laatste wel niets overblijven, dan aan diens verlangen te voldoen. De zaak is van groot belang, en zal, hoe zij ook afloopen mag, niet nalaten kunnen, de gemoederen tegen Engeland op te zetten en eene spanning tusschen den divan en het Londensche kabinet te veroorzaken.

— De plegtigheden bij de besnijdenis der beide Ottomansche Prinsen in het dal der zoete waters zijn den 11den Mei afgeloopen. Eene talrijke vergadering was daarbij tegenwoordig. Behalve de twee Prinsen werden op denzelfden dag nog 4000 andere Turksche knapen besneden, en ieder ontving, na afloop der plegtigheid, een geschenk van 110 piasters.

— Uit Pillnitz wordt den 4den Junij gemeld, dat de hoogbejaarde Koning van Saksen eene bezetting op de borst gekregen heeft, welke voor zijn leven doet vreezen.

PARIJS, den 7den Junij.

„Eenige dagbladen behelzen het volgende berigt: eergisteren avond laat hebben de ministers van Pruissen en Oostenrijk zich naar den raadspresident begeven. Men verzekert, dat de zaken van Spanje het onderwerp der gesprekken hebben uitgemaakt, en voegt er zelfs bij, dat er zou overeengekomen zijn, dat, bijaldien Spanje van het Koninklijk statut mogt afgaan om de Constitutie van Cadix of iets dergelijks te omhelzen, de drie mogendheden het beginsel van de monarchale eenheid en de onschendbaarheid van het Spaansche grondgebied tegen de aanhangers van don *Carlos* of van eenig revolutionair bewind zouden doen eerbiedigen. Bij Oostenrijk en Prins *Talleyrand* zou het denkbeeld van dit drievoudig verbond zijn opgekomen, hetwelk overigens geene verandering in de bepalingen van het viervoudig verbond zou te weeg brengen."

— Brieven uit Valençay melden, dat de heer *de Talleyrand* weder beter wordt en er alle uitzigt is, dat hij volkomen zal herstellen.

— Er zijn brieven en dagbladen uit Madrid tot den 1sten dezer ontvangen. De generaal *Cordova* bevond zich in die hoofdstad. Bij eene voor zijn vertrek uitgevaardigde dagorde wordt gezegd, dat hij zich voor eenige dagen moet verwijderen en naar den zetel der regering begeven, ten einde hare orders over onderscheidene belangrijke punten te ontvangen en haar met den juisten toestand des oorlogs bekend te maken, mitsgaders met de middelen om daaraan een spoedig en gelukkig einde te maken.

Een Spaansch ministerieel blad behelst daaromtrent het volgende: „Men verzekert, dat de opperveldheer *Cordova* met het bewind raadpleegt over eene zamenwerking, waarover door hem met den Franschen generaal *Harispe* zou gesproken zijn. Men meent te weten, dat aan den opperveldheer genoegzame verzekering is gegeven, dat, zoo al het Fransche ministerie bij voortduring awarigheid maakt om eene Fransche armee in Spanje te zenden, hetzelve nogtans bereid is om het Algerijnsche legioen met eenige duizenden uitmuntende krijgslieden te vermeerderen."

De generaal *Cordova* wordt tegen den 10den Junij bij het leger terug verwacht. Gedurende zijne afwezigheid is de generaal *Espartero* met het opperbevel belast.

Het Spaansch ministerie heeft al de ambtenaren, die als leden van de tweede kamer der cortes den 21sten Mei tegen hetzelve gestemd hebben, van hunne posten ontzet.

In de Spaansche provincien, buiten het oorlogstooneel, blijft het bij voortduring volmaakt rustig.

— De *Gazette de France* behelst het volgende: Een der schoonste gedenkstukken van Frankrijk, tevens een der oudste van de christenheid, de domkerk van Chartres, is eene prooi der vlammen geworden, zoo het schijnt door de onvoorzigtigheid van twee werklieden. Zoodra de brand ontdekt werd, zijn terstond alle bluschmiddelen in het werk gesteld. Doch het vuur verspreidde zich aan het dak met zulk eene verbazende snelheid, dat alle inspanning vruchteloos was. De heer *Gabriel Delessert*, prefekt van Eure-et-Loir, was een der eersten, die zich aan het grootste gevaar blootstelden. Hij gaf order om de buitengallerij vanwaar men den brand zocht te blusschen, te verlaten. Verscheiden personen wilden uit loffelijken ijver hem het eerst aan het dreigend levensgevaar ontrukken; doch hij wilde niet dan het laatste heengaan. Men trachtte hem toen weg te slepen; maar hij wrong zich los van degenen, die hem omvat hadden, en toen men hem nog niet wilde laten begaan, greep hij naar den degen, zoodat men genoodzaakt was om hem het laatst op den post te laten. Die worsteling had plaats onder vlammende daken; terwijl het gesmolten lood naar beneden stortte. De menigte, welke dit tooneel van moed en opoffering aanschouwde, was als verslagen; terwijl zij door het jammerlijk geroep van: red u toch! red u toch! daaraan een nog ontzettender aanzien gaf.

Het schip van de kerk en het muurwerk van den ouden toren zijn staan gebleven, maar voor het overige is alles vernield.

— Te St. Etienne is een groot ongeluk gebeurd, bij het maken van eene nieuwe brug over de Rhône. Die brug is onder een hevig geraas gezweken, en een veertigtal werklieden en nieuwsgierigen zijn daarin naar beneden gestort. Slechts weinigen hebben het leven kunnen gered worden.

AMSTERDAM, den 9den Junij.

Beurs van den 8sten Junij.

De tijdingen uit Spanje zijn heden onbeduidend; Madrid en de provincien blijven in eenen rustigen toestand verkeeren; van het oorlogstooneel echter is er volstrekt niets nieuws; de Carlisten zoowel als de Christinos blijven werkeloos.

Fluctuatien der prijzen.

Holland. Van onze $2\frac{1}{2}$ pCt. kwamen eenige weinige postjes ter markt en daardoor konde zich de slotkoers van gisteren niet geheel soutenéren; $56\frac{3}{8}$ à $\frac{5}{16}$ bleven dezelve; 5 pCt. $102\frac{1}{16}$ à $\frac{1}{8}$ bij zeer geringe affaire; van kansbiljetten werden verscheidene postjes à $24\frac{13}{16}$ en $\frac{7}{8}$ verhandeld; de markt in sijndicaat bleef lusteloos; oude, welke à $97\frac{1}{2}$ openden, vielen tot $97\frac{1}{8}$ terug en konden zich niet weder daarboven verheffen; nieuwe is iets à $81\frac{1}{2}$ en $\frac{3}{8}$ gedaan; van oude aandeelen handelmaatschappij kwamen vele partijen ter afdoening ter markt: de openingskoers was wel $175\frac{1}{2}$; doch op het einde konde men à 172 koopen; nieuwe $103\frac{1}{4}$ gedaan.

Ardoins hadden in het begin een iets williger aanzien, doordien voor binnenlandsche rekening nog al wat gekocht en à $42\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $42\frac{3}{4}$ veel werd afgedaan; toen echter de markt met nog meerdere stukken bezwaard werd, gingen dezelve tot $42\frac{1}{4}$ achteruit en konden zich niet weder daarboven verheffen; groote stukken zijn à $42\frac{1}{4}$ $42\frac{1}{8}$ en 42 verhandeld; in de overige Spaansche schuldbrieven is geen handel gedreven.

Rusland. Oude en nieuwe Russen zijn à $104\frac{1}{2}$ gedaan; Russen van 1831 en 1833 in zeer kleine postjes à 96 pCt. en roebels à $67\frac{1}{2}$ en $\frac{5}{8}$ verhandeld.

Beurs van den 9den Junij.

De omzettingen ter beurs waren heden, uit gebrek aan nieuws, onbeduidend; alle onze binnenlandsche effecten waren iets vaster; Spaansche bijna geheel als gisteren, doch alle met geringe afdoeningen

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt, $56\frac{9}{16}$; 5 pCt. 102 gedaan; kansbiljetten $24\frac{7}{8}$; oud sijndicaat $97\frac{1}{2}$; dito nieuw $81\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$; oude aandeelen handelmaatschappij 173, 172, 173, 174, $174\frac{1}{2}$ gebleven; nieuwe $103\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$.

Spanje. Ardoins $42\frac{1}{2}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{5}{16}$ $\frac{3}{8}$ gesloten; groote stukken 42 à $41\frac{3}{4}$; Passive $12\frac{1}{16}$ à $\frac{3}{4}$; Fransche uitgestelde $15\frac{5}{8}$ en $\frac{1}{2}$ gedaan.

Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren.

Mengelwerk.

De Staatkunde van Frankrijk,

Volgens den Heer Thiers.

De president van het fransche ministerie, gaf, blijkens ons laatste nommer, artikel *Parijs*, den eersten dezer, in de kamer der afgevaardigden eene daadzakelijke opening van de tot hiertoe gevolgde staatkunde van het Parijsche kabinet; uit welke opening ons de voortdurende gezindheid van gezegd kabinet ten duidelijkste blijkt, om, aan den éénen kant de grondslagen der Julij-revolutie ongeschonden in stand te houden, en aan den anderen kant den zoogenoemden algemeenen vrede van *Europa* te helpen schragen. Dat deze beide bedoelingen, in derzelver aard en reine strekking, lof verdienen, zal wel door niemand, die den heilzamen invloed eener welbegrepene volksvrijheid en het nuttige van eenen algemeenen vrede, in tegenoverstelling van eenen alles ondermijnenden, alles vernielenden en alle maatschappelijke welvaart belemmerenden, algemeenen oorlog, heeft leeren inzien, worden betwist. Maar uit diezelfde opening of ontwikkeling van staatkundige bedoelingen des Parijschen kabinets, blijkt het niet te min, dat èn bij het uitbreiden van den geest der Julij-revolutie, èn bij het trachten naar algemeen vredes-behoud, genoemd kabinet, in zamenstemming met het Londensche, ten opzigte der ook aan hen, even als aan de overige zich noemende *groote mogendheden*, opgedragen beslechting van het Nederlandsch-Belgische vraagstuk, eene rol gespeeld heeft, die wij dikwerf met den naam van valsch, en, zoo als het, volgens de letterlijke betuiging van den minister THIERS, luidt, niet te onregt als zoodanig hebben bestempeld. Het helpen van *België* in het grondvesten van deszelfs nieuw-bakken Koningrijk, moge voor Frankrijks staatkunde eene onvermijdelijke noodzakelijkheid zijn geweest, om daardoor een zoogenoemd *bruggenhoofd* weg te nemen, dat door het Weener Congres was daargesteld. Wanneer men echter geroepen wordt, om in eene hoogst belangrijke zaak als scheidsregter op te treden, dan behoort, gelooven wij, de zoodanig geroepene of wettig geregtigde, bij het onderzoek dier zaak, en nog minder bij derzelver beslissing, eigenbaat op den voorgrond der uitspraak te stellen; dan behoort de striktste onzijdigheid van den kant der geroepene arbiters te worden in acht genomen, en regtvaardigheid in hunne raadsvergadering vóór te zitten. Hebben *Frankrijk* en *Engeland* (wij laten de overige *groote* arbiters thans daar, wier gedrag ten onzen behoeve, hoe groote vrienden zij ook mogen heeten, ons niet minder duidelijk genoeg is gebleken) zulk eene onzijdigheid, zulk eene regtvaardigheid in acht genomen, of hebben zij ons belang, ten behoeve van het hunne, veeleer opgeofferd? De daadzaken spreken te luide en staan te diep in ons geheugen gegrift, dan dat wij het laatste niet voor bewezen zouden houden.

De minister THIERS zegt het zelf met zoo vele woorden, dat de schok der Julij-revolutie de aanleiding tot de revolutie in *België* is geweest. Zouden wij hieruit niet kunnen besluiten, dat het hedendaagsche fransche gouvernement, (want wat niet ontbrak het geenszins aan deszelfs souterieren) het vuur van verdeeldheid in *België* ontbrak het geenszins aan deszelfs soudenieren) het vuur van verdeeldheid in *België* zelf, uit hoofde van deszelfs staatkundige belangen, heeft aangeblazen? En toch moest dat zelfde gouvernement, als integrerend lid der Londensche conferentie, uitspraak doen over onze nationale regten en belangen.

Dat het, bij het Weener congres gecreëerde Koningrijk der Nederlanden, uit de meest mogelijke heterogène bestanddeelen zamengesteld, een *hors d' oeuvre* was, bleek al zeer spoedig. Van ouden, ingewortelden haat tusschen Belgen en *Oud-Nederlanders*, bestond, of liever kon geen het minste spoor bestaan. Beide natiën hadden in hunne volksgeschiedenis de treffendste bewijzen, hoe eendragt magt maakt, en hoe die eendragt eenmaal aan het magtige *Spanje* moedig het hoofd bood. Van waar derhalve de zoogenoemde oude haat? Het eenige onbestaanbare verband tusschen *België* en *Oud-Nederland* was, dat eerstgenoemd gedeelte van het bastaard-rijk te veel van Frankrijks secte-geest had ingezogen, om met het meer verlichte *Oud-Nederland* in onderlinge verhouding te kunnen leven.

Het gouverement van het Nederlandsch-Belgisch Koningrijk deed al het mogelijke, om in al de deelen van genoemd rijk onderlinge verdraagzaamheid en maatschappelijke verlichting aan te kweeken of uit te breiden. Wij willen niet onderzoeken, of de daartoe aangewende middelen wel altijd de regte, meest doeltreffende zijn geweest: zulk een belangrijk onderzoek behoort meer uitsluitend tot de taak van den geschiedschrijver. Dit echter weten wij bij ervaring, dat het Gouvernement, tijdens de vereeniging, in plaats van zich schuldig te maken aan eene dwingelandij, waarvan men het zoo onregtvaardig als onwaar heeft beticht, de meest mogelijke inschikkelijkheid, ja zelfs op sommige punten overdrevene toegenegenheid jegens de zuidelijke provincien heeft doen blijken. De revolutie en de daaruit voortgevloeide scheiding kan derhalve haren oorsprong niet hebben in een' zoogenoemden *ouden haat*; maar wel in de opruijing van zekere religieuse en ultra-liberale propagandisten, die hunnen roem zochten op de puinhoopen der nationale welvaart. Gedurende de vereeniging ging het der zuidelijke provincien beter dan de noordelijke: ook van dien kant kon derhalve geen grond tot omwenteling bestaan. De Fransche minister zou, in plaats van te zeggen, dat de schok der Julij-revolutie zich aan *België* heeft medegedeeld, onzes inziens, meer overeenkomstig de waarheid hebben gesproken, indien hij onbewimpeld had verklaard, dat, hoe wenschelijk de splitsing van het Koningrijk der Nederlanden ook voor *Frankrijk* geweest zij, de Belgische revolutie echter onder de onregtmatigste, de ongehoordste behoorde te worden gerangschikt.

De minister zegt, eindelijk, dat het voor *Frankrijk* belangrijk was, de bewuste scheiding voltooid te zien. Hoe moet dit rijmen met het opheffen der conferentie, waar *Frankrijk* en *Engeland* zulk eene beduidende rol hebben gespeeld, en, als zij de voltooijing dier scheiding ernstig gewild hadden, ook werkelijk hadden kunnen tot stand brengen. Zoo lang de eindschikkingen tusschen *Nederland* en *Belgie* niet zijn getroffen, is de scheiding niet voltooid, en wanneer *Frankrijk* en *Engeland* er geene verpligting in zien, om die voltooijing te helpen bevorderen, dan blijven wij in een eeuwigdurend status-quo verkeeren, waarvan de beide genoemde mogendheden al mede de schuld dragen. *Frankrijk* zou, volgens des ministers meening, tegen de tractaten gehandeld hebben als het de scheiding gewelddadig met het zwaard had helpen tot stand brengen; maar heeft het dan niet veelmeer tegen het stilzwijgend tractaat van menschelijkheid en regtvaardigheid gezondigd, toen het tot eene interventie overging, die de hartader van ons volksbestaan trof? De minister heeft zich uitgeput, om de Belgische revolutie te vergoelijken en zijn eigen gouvernement met drogredenen te verdedigen.

Spanje.

Een onzer binnenlandsche bladen behelsde dezer dagen eene redenering over dit zoo geschokt en door burgeroorlog zoo zeer geteisterd land. Met veel van het daarin voorkomende kunnen wij instemmen. Dit is het geval met hetgeen de schrijver zegt van den ongelukkigen staat, waarin het land vervallen is, wanneer het door verdeeldheden vaneen gescheurd is; van de slapheid, welke de minister DE MENDIZABAL doorgaans aan den dag heeft gelegd; van de weinige doelmatigheid, echter, om hem door den heer ISTURITZ te doen vervangen, die thans zijne vroegere hevig liberale gevoelens weinst te verloochenen.

Maar wij kunnen volstrekt met den schrijver niet instemmen, wanneer hij de wettigheid van don CARLOS boven allen twijfel stelt; wanneer hij zegt, dat deszelfs magt geheel uit inboorlingen bestaat, terwijl het leger der Koningin-Regentes slechts eene bonte mengeling van Franschen, Engelschen, Portugezen en Belgen zou zijn.

De wettigheid van don CARLOS is bij ons in geenen deele uitgemaakt; maar al was hij de wettigste Vorst, dan blijkt, dat het overgroote gedeelte van de Spaansche natie hem niet begeert; want wat moeite hij ook doe, buiten de van ouds als dweepziek bekende bevolking van de opgestane gewesten valt niet het geringste vlek in de andere provincien hem bij. En, wanneer dus de groote meerderheid des volks den Vorst niet begeert, die door deszelfs laatsten Koning, en zoo wij meenen te regt, gewraakt werd, dan behoeven geene buitenlanders, wel het minst wij Nederlanders ons zijne belangen aan te trekken. Wij begaan daardoor een' misslag tegen de redelijke, gezonde staatkunde. Dat FERDINAND te regt, gelijk wij zoo even zeiden, don CARLOS gewraakt en van den troon uitgesloten heeft, mogen wij veilig stellen, wanneer men nagaat hoe deze Prins, die thans door eene femelachtige *Quotidienne* als een voorbeeld van godsvrucht en heldendeugd wordt afgeschetst, zich niet heeft ontzien van 't begin der regering zijns wettigen Konings zamenspanning op zamenspanning te smeden, in het duister te woelen en zich met de ergste vijanden van [illegible] der Spaansche geestelijkheid, te vereenigen, [illegible] om alle beschaving, in dat van de natuur zoo mild begiftigd land, te verstikken; de weinige bronnen van welvaart, die nog troebel in het land vloeijen, te doen uitloopen ten behoeve van den tragen, trotschen hoogen adel en den genoemden priesterstand. Dit alles heeft dit voorbeeld van deugd gedaan. Die het niet gelooft, ondervrage de geschiedenis van onze dagen. En naauwelijks was FERDINAND bezweken, of don CARLOS was er op bedacht de sinds lang beraamde plannen tot verderf van *Spanje* ten uitvoer te brengen, onder het schoonschijnend mom, dat hij de regten der kroon voor zijne zonen moest bewaren. Daarom moesten heele landschappen in *Spanje* te vuur en te zwaard verwoest worden; daarom moest geheel *Spanje* en nog zoo vele landstreken in de nabijheid in rep en roer worden gebragt; daarom moesten al die ijsselijkheden hernieuwd worden, die aan de gruwelen van *Amerika* en de *Nederlanden* doen denken! Was don CARLOS waarlijk, zoo als zijne aanhangers voorgeven, eene soort van Apostel, hij zou zich op de regtvaardigheid zijner zaak (in zijne oogen is zij toch regtvaardig) verlaten, en vertrouwd hebben, dat die, door de beschikkingen der Goddelijke Voorzienigheid, eenmaal te zijnen voordeele zou worden uitgemaakt; maar hij zou zich in elk geval gewacht hebben, om dan ook den minsten droppel bloeds

te doen storten, veel minder het bloed zijner landgenooten bij stroomen te hebben doen plengen, vader tegen zoon, broeder tegen broeder het zwaard hebben doen opvatten; geheele bevolkingen veranderen in allesvernielende plunderaars en afgrijsselijke moordenaren! Dit is, niet de geest van echt katholicismus, evenmin als het de geest van eenige godsdienst der aarde is.

Maar, zegt de schrijver, dien wij beantwoorden, worden de Christino's niet ondersteund door een bont mengsel van allerlei vreemdelingen? Kan dit dan de nationale partij zijn? Eerstelijk merken wij daarop aan, dat bijlange niet de meerderheid van de troepen der Koningin vreemdelingen zijn, en deze gezamenlijk ter naauwernood 20,000 man bedragen. Ten anderen moeten wij volstrekt tegenspreken, dat de magt van don CARLOS uit louter Spanjaarden bestaat. Behalve een kleine kern wezenlijke aanhangers, die bij zijne troonsbestijging belang hebben, is hij omringd door eene half door geweld tot de wapenen gedwongen menigte, en voorts door een aantal vreemdelingen. Ook zijn leger telt Portugezen, Ieren, Franschen en zelfs Italianen; Miguelisten, Carlisten en legitimisten zijn van alle zijden naar hem toegestroomd, en inzonderheid bestaat zijne artillerie uit jonge Fransche roijalisten, zoo zelfs, dat de geroemde stellingen voor *San Sebastiaan* door den zoon van een' Franschen vertegenwoordiger, den markies DE DREUX-BRÉZÉ, aangelegd worden. Zoo verre is het er van daan, dat de magt van don CARLOS slechts uit inboorlingen zou bestaan. Eindelijk merken wij aan, dat het juist een gevolg is van de despotische en dweepzuchtige regeringen van vroeger dagen, waarop don CARLOS nog met wellust terugstaart, en welke hij zoo gaarne hersteld zou zien, dat *Spanje* niet nu, maar sinds twee eeuwen, bijkans tot een' staat is vernederd, dat het geen oorlog, dan met hulp van vreemden, voeren kan.

Maar don CARLOS houdt zich toch zoo lang en zoo zegevierend staande? Dit is alleen het gevolg van het terrein, genoeg bekend zelfs aan zoo velen onzer dapperen, die onder de bekwaamste veldheeren aldaar hebben gestreden, en ondervonden hoe een lutteltal manschap geheele bataljons kan tegenstaan.

Ter goeder trouw gelooven wij, dat de troonsbestijging van don CARLOS de doodsteek voor *Spanje* zou wezen; de doodsteek voor deszelfs materieele welvaart; de doodsteek voor de zaak der beschaving. Wij zijn niet zoo egoistisch, om een zoo schoon land als het schiereiland uit verkeerde staatkunde te willen helpen te gronde rigten; wij zijn te zeer beminnaars van de uitbreiding der beschaving, waarvan wij de vruchten mogen plukken, om elders de kiemen daarvan, ten gerieve van adel en geestelijken, die hunne roeping miskennen, te helpen verstikken; het betaamt Nederlanders te wenschen, ja krachtdadig er toe bij te dragen, dat don CARLOS worde gefnuikt.

X.

DIRECTE BELASTINGEN.

In naam des Koning en van het Geregt.

Verkooping ter rolle van de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te *Arnhem*, van een parceel BOUWLAND, gelegen in de gemeente *Westervoort*, Kanton *Zevenaar*, Arrondissement *Arnhem*, Provincie *Gelderland*, kadastraal bekend onder No. 271, lett. A., groot 52 Roeden en 80 Ellen, belend ten oosten en zuiden den Heer *VAN LOM*, ten westen *W. MIDDELDORP*, ten noorden Erven *TENDERING*, voor de helft in gebruik bij *JAN NYENHUIS*, voor de wederhelft bij den Heer *VAN LOM*.

Dit onroerend goed is gearresteerd bij procesverbaal door den te *Arnhem* residerenden Deurwaarder *G. J. E. VAN CAMPEN*, opgemaakt ter verzoeke van den Heer *JACOB VAN SWIETEN*, wonende te *Westervoort*, in deszelfs kwaliteit van Ontvanger der directe belastingen en accijnsen te *Westervoort*, welken, bij besluit van Mijn Heer den Gouverneur der Provincie *Gelderland*, van den 8sten September 1835, tot Procureur is toegevoegd de Heer Mr. *VISSCHER BOURICIUS*, te *Arnhem* in de Koningstraat, F. N°. 33, woonachtig, alwaar de Executant qq. ook domicilie heeft gekozen, en ten lasten *HENDRIK BOEKHORST*. Landbouwer te *Westervoort*, *KAAT KEULTJES*, Wed. *KOBUS WINTJES*, onder *Arnhem*, *EVERT KEULTJES*, Herbergier onder *Arnhem*, *NOLDINA KEULTJES* en *JAN HENDRIK SCHOLTEN*, echtelieden, hij Wever, te *Velp*, *BERENDINA BOEKHORST* en *GEORGIUS VAN BERKUM*, echtelieden, hij Timmerman te *Arnhem*, *WILLEM HOLTUS* en *EVERDINA LUCASSEN*, echtelieden, hij Bakker te *Zevenaar*, *EVERT LUCASSEN*, arbeider te *Groessen*, *AN-*

DRIES LUCASSEN, arbeider te *Groessen*; *ARNOLDUS JANSSEN* en *HENDRIKA LUCASSEN*, echelieden, hij arbeider te *Duiven*, *HENDRIK VAN DIJK* en *MAGARETHA LUCASSEN*, echelieden, hij arbeider te *Westervoort*, *BAREND HULSHORST* en *GOSINA BOSHOVEN*, echelieden, hij arbeider te *Duiven*, *PETRONELLA EVERDINA VAN GEIJN*, zonder beroep te *Westervoort*, *ALEIJDA BOEKHORST*, innocent, wonende te *Westervoort*, hebbende tot Curator *ARNOLDUS WOLTERS*, zonder beroep, te *Duiven*, *HERMINA KEULTJES*, Wed. *JOHAN JACOB KETMANS*, zonder beroep te *Amsterdam*, *ALEIJDA KEULTJES*, Wed. *PETRUS FRANKEN*, Hoedemaakster te *Amsterdam*, *JAN BOS* en *HENDRINA LUCASSEN*, echelieden, hij Koopman te *Rotterdam*, alle respectivelijk in kwaliteit van eenige erfgenamen en eenige geregtigden tot den gemeenschappelijken boedel van *WILLEM LUCASSEN* en *AALTJE BERENDSEN*, gewoond hebbende en overleden *Westervoort*. Dit proces-verbaal van arrest is opgemaakt den 22sten Februarij 1836, dien dag, met overname van copijen, geviseerd door den Heer Burgemeester van *Westervoort* en den Heer Griffier van het Vredegeregt van het kanton *Zevenaar*; te *Arnhem* den anderen dag geregistreerd ten kantore van Hijpotheken; te *Arnhem* overgeschreven den 29sten dier maand en ter Griffie van de Regtbank bovengenoemd den 7den Maart 1836. De voorloopige toeschatting is ter voormelde rolle bepaald op den 22sten Junij 1836, tegen op prijsstelling van vijf guldens.

In fidem,

VISSCHER BOURICIUS.

Procureur.

VERKOOPING,

Bij arrest op onroerend goed, te weten: van

Het DAGHUURDERSPLAATSJE, het *Groenland* genaamd, gelegen in de Buurschap *Dichteren*, Gemeente Ambt *Doetinchem*, Kanton *Doetinchem*, Arrondissement *Zutphen*, bewoond wordende en in gebruik bij de beslagenen, bestaande hetzelve in:

1o. Een HUIS en ERF, Kadasteraal voorkomende onder Sectie A. No. 196, groot 120 Ellen, belend van alle zijden aan het tweede en derde perceel.

2o. Een TUIN, Kadastraal No 195, groot een en dertig roeden en zestig ellen, belend ten Noorden, Oosten en Westen aan het derde perceel, en ten Zuiden aan den openbaren weg van *Doetinchem* naar *Wehl*.

3o. Een stuk BOUWLAND, Kadastraal Sectie A. No. 197, groot een Bunder, zes en vijftig Roeden en negentig Ellen, belend ten Westen aan eene Weide van *AREND DRAIJER*, ten Zuiden het huisperceel, ten Noorden aan de Weide *de Vogelhorst* van *SIMON VAN MARREBACH* en ten Oosten aan de Bouwlanden van de Erven *JAN TE WINKEL*, *DERK ROEMAAT* en *AREND DRAIJER*.

Ter requisitie van Zijne Hoogheid *CAREL*, *Souverein Vorst van Hohenzollern Sigmaringen*, *Graaf van den Berg* enz., wonende te *Sigmaringen*, voor wien domicilie en procureur is gesteld bij Mr. *HENDRIK JAN THOOFT*, Procureur bij de Regtbank van en wonende te *Zutphen*.

Tot laste van *JAN VOS*, dagloner, en deszelfs huisvrouw *BERENDINA LANSINK*, boerenwerk doende, wonende op het gearresteerde Daghuurdersplaatsje het *Groenland*.

Dit arrest op onroerend goed is daargesteld bij Proces Verbaal van den Deurwaarder *D. J. TERSELLE*, van den twee en twintigsten April achttienhonderd zes en dertig, overgeschreven ten kantore van Hypotheken te *Zutphen* den zeven en twintigsten daaraanvolgende en ter Griffie van de Regtbank te *Zutphen* den vierden Mei deszelven jaars, van welk Proces-Verbaal kopij is gegeven aan den Burgemeester van het Ambt *Doetinchem* en aan den Griffier van het Vredegeregt van het Kanton *Doetinchem*.

De eerste afkondiging der Memorie van Lasten, om te komen tot den verkoop bij geregtelijke uitwinning van het beslagen Daghuurdersplaatsje het *Groenland*, zal plaats hebben ter Rolle van de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te *Zutphen*, op Dingsdag den zes en twintigsten Julij achttienhonderd zes en dertig, des morgens te tien uren.

in fidem,

H. J. THOOFT,

Procureur.

Zuivering van legale Hijpotheken.

Bij twee behoorlijk geregistreerde Deurwaarders-exploiten, beiden van den zesden Junij 1836, is, ten verzoeke van Mejufvrouwen *ELIZABETH SARA JACOBA BREYTSPRAAK* en *HENDRIKA HELENA BREYTSPRAAK*, beide zonder beroep, gewoond hebbende te *Amsterdam*, thans wonende te *Arnhem*, en aan den Heer Officier bij de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te *Arnhem*, en aan den Heer *DIRK GIJSBERT VAN GORKUM*, Koopman, wonende te *Arnhem*, in deszelfs hoedanigheid van toezienden voogd over de beide minderjarige kinderen van nagenoemden Heer *JACOBUS EPKE* gesproten uit deszelfs vroeger huwelijk met wijlen Mejufvrouw *CATHARINA GEERTRUY BURCKHARDT*, mitsgaders aan Mejufvrouw *ANNA ELISABETH HOOPMAN*, Echtgenoote van den Heer *JACOBUS EPKE*, ontvanger, wonende te *Ammerzoden*, en, voor zoo veel noodig, aan dezen Heer *EPKE* zelven insinuatie gedaan eener acte van depot, namens de Requiranten door Mr. *H. J. KRONENBERG*, procureur te *Arnhem*, gepasseerd ter griffie van de Regtbank van Eersten Aanleg te *Arnhem* den 15den Mei 1836; van eene gecollationneerde kopij eener acte van koop, den 16den April 1836 voor den te *Arnhem* residerenden Notaris Mr. *GERARD VAN ECK* en getuigen verleden, waarbij meergenoemde Heer *JACOBUS EPKE* aan de requiranten, bij die acte vertegenwoordigd door haren specialen gemagtigde, den Heer *TEODORUS TEN BOCKEL VAN TRICHT*, Apotheker, te *Arnhem* wonende, voor eene som van *f* 8400 en onder voorwaarden, in die acte uitgedrukt, heeft verkocht een HUIS en ERVE, met TUIN en daarin staand GEBOUW, gelegen in de gemeente *Arnhem*, tusschen de Velper- en Rozendaalsche Wegen, en van ter zijde ingesloten tusschen land van de Luthersche gemeente, en den verderen eigendom van den Heer verkooper, bekend onder de benaming *Ons Genoegen*, in de gedeponeerde gecollationneerde kopij in het breede omschreven, zijnde die insinuatien en dat depot geschied, om te geraken tot de zuivering van dat onroerend goed van Legale hijpotheken, waarmede hetzelve, onafhankelijk van alle formaliteit van inschrijving, ten laste genoemden Heer *EPKE* en ten voordeele van diens echtgenoote, of van zijne minderjarige, uit een vroeger huwelijk gesprotene, kinderen mogt bezwaard zijn, terwijl de bekend making daarvan door dit berigt geschiedt ten behoeve van de zoodanigen, die bij haar onbekend zijn, en uit kracht van legale hijpotheken inschrijving zouden kunnen nemen, ten einde zoodanige inschrijving binnen den, bij de wet bepaalden, termijn te bewerkstelligen.

Hetgeen certificeert.

H. J KRONENBERG,

Procureur.

TE HUUR,

om dadelijk te aanvaarden:

Het HUIS *ULFT*, gelegen bij *Gendringen*, in het Graafschap *Zutphen*, provincie *Gelderland*, met deszelfs AANHOORIGHEDEN, TUIN, BOSCH- en WEIDELANDEN, ter gezamenlijke grootte van ruim zes Bunders; wijders de zeer aanzienlijke JAGT en VISSCHERIJ, met al wat er verder toebehoort, op zeer aannemelijke voorwaarden.

De Gegadigden kunnen omtrent dit Landgoed en de Voorwaarden van Verhuring nadere inlichtingen bekomen bij de Administratie van het Huis *Bergh*, te *'s Heerenbergh*. *Brieven franco.*

---

† † † † † † Binnen de Stad *Arnhem*, in de *Paauwstraat*, eene der voornaamste wijken, wordt in dadelijke huur aangeboden een net en ruim BOVENHUIS, hebbende eenen vrijen OPGANG, en bestaande uit zes geplafonneerde en behangen KAMERS, KEUKEN, MEIDEN- en PROVISIEKAMERS, vrijen ZOLDER en KELDER en verdere gemakken. — Iemand hiertoe genegen zijnde, kan zich, ter bekoming van nadere informatien, adresseren, mits met gefrankeerde brieven, aan *M. WERSON*, Meester stukadoor in de *Paauwstraat* te *Arnhem*.

---

† § † † † † Al diegenen, welke iets te vorderen mogten hebben aan den boedel van wijlen Jufvrouw *GEERTRUID RUBENKAMP*, te *Westervoort*, en daarvan nog geene opgave aan den Heer *E. TEN BOSCH*, te *Westervoort*, of aan den Notaris *PLIESTER*, te *Zevenaar*, hebben gedaan, worden verzocht, die opgave voor 20sten Junij 1836 te doen, alzoo na dien tijd die boedel zal worden geliquideerd.

---

† † † § † § Ten gevolge eener Advertentie van de Directie der Nederlandsche Handelmaatschappij, verwittigt de Ondergeteekende den daarbij belanghebbenden, dat hij zich belast met de bezorging van NIEUWE COUPONS bij de Aandeelen in die Maatschappij.

Arnhem, den 10den Junij 1836.

E. C. ENGELBERTS,

Commissionaris in Effecten en Wissels.

---

† † † † † § *W. STRAATEMAN*, wonende in de Geyerstraat, te *Arnhem*, heeft de eer te berigten, dat hij alle soorten van FORTE-PIANO'S maakt en repareert, dezelve koopt, verkoopt en verhuurt, mitgaders naar behooren stemt, zoo wel bij het stuk, als bij abonnement.

*** Bij *N. VAN MONDE*, Boekhandelaar te *Utrecht*, is van de pers gekomen en alom verzonden;

I. VERZAMELDE BERIGTEN OMTRENT DE KRIJGSBEVELHEBBERS BIJ NIEUWPOORT, den 2. Julij 1600; gr. 8vo. à *f* 1.

Dit werkje, in hetwelk de Biographien van de voornaamste personen, bij den zegevierenden intogt van het staatsche leger, onder bevel van Prins MAURITS in *Ostende*, zoo wel als die van het vijandelijke gevonden worden, kan, bij de aanstaande voorstelling van dezen plegtigen optogt door de H. H. Studenten bij de twee-honderd-jarige feestviering der Hoogeschool te *Utrecht* niet dan welkom zijn.

De eenvoudigheid van stijl, en de belangrijkheid van het onderwerp zullen genoegzaam zijn, om hetzelve aan te bevelen.

II. IETS OVER DE MOBIELE SCHUTTERIJ door SUUM CUIQUE; gr. 8vo. à 30 cent.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.